

De 50 jarige jubileumbijeenkomst in Veere was een belevenis voor ons!

Verslag van een debutante.....

Na drie najaarsbijeenkomsten, werd het voor ons de hoogste tijd, om een keer met eigen boot erbij te zijn en kennis te maken met de voorjaarsbijeenkomst in het Hemelvaartweekend.

De ligplaats van onze boot is Amsterdam, dus dat hield in: op tijd vrij regelen om er zeker van te zijn dat we voldoende tijd hadden om naar Zeeland te varen en nadien weer terug. Dat betekende een vroege vakantie dit jaar.

Ik schrijf dat het onze eerste kennismaking zou zijn, maar dat klopt niet helemaal. Drie jaar geleden hadden we een Trintella Illa te koop gezien en twijfelden: De goede naam van Trintella was bekend, maar de boot was ook oud, er was wel veel aan opgeknapt maar paste zo'n schip wel bij ons? Zouden we geen kat in de zak kopen?

In onze zoektocht op internet naar informatie over de Trintella's zagen we dat er in dat Hemelvaartweekend een bijeenkomst zou zijn in Amsterdam. Met het

vooruitzicht om op zo'n moment heel veel Trintella's bij elkaar te kunnen zien (en te kijken wat voor mensen eigenaar waren van dergelijke boten), hebben we de stoute schoenen aangetrokken en zijn er gaan kijken. En we werden met alle openheid en vriendelijkheid ontvangen. We mochten zelfs een aantal van binnen bekijken en proeven van de sfeer, zowel van de boten als van de vereniging. Onze beslissing was daarna snel genomen. En zo kwam het dat we dit jaar met onze Candor in Veere waren.

Het 'met je boot' bij de bijeenkomst zijn is toch anders dan op de najaarsbijeenkomst deelnemen aan de activiteiten. Wat mij opviel was de "de georganiseerde chaos". Dat begint al bij het aankomen van de schepen; sommigen zijn al eerder in de verzamelhaven, anderen komen op de dag zelf maar natuurlijk allemaal op verschillende tijden en uiteindelijk moet dat allemaal netjes op 'bootgrootte' naast en achter elkaar liggen wat veel overleg en gemanoeuvrere vraagt. En dit alles in een vriendelijke en gemoedelijke sfeer.

Het ging dit jaar om het 50 jarig bestaan van de vereniging. We hadden FEEST. En dat mocht gezien worden. Hoewel het voor een later moment in het weekend op het programma stond, lagen alle boten er al de eerste dag prachtig gepavoiseerd bij. Wat een mooi gezicht. Maar helemaal niet handig natuurlijk, zodat voor aanvang van de wedstrijd op vrijdag, alles weer werd neergehaald. Maar toen zorgde de zon en het schitterende weer voor een schilderachtige omlijsting van een stoet van 36 boten die met elkaar streden om de beste balans tussen koers en wind.

Na een (bijna) vlekkeloos verlopen wedstrijd lag Veere op ons te wachten. De Trintella's (opnieuw gepavoiseerd) moe en voldaan, na hun geleverde prestaties, drementen voor de ingang van de haven, waar een warm welkom

was in de vorm van muziek en saluutschoten. Zeer passend bij de uitstraling van onze schepen naar mijn idee.

We vormden een ware attractie voor het publiek op de kade, wat misschien ook wel hoopte op een aanvarinkje hier of daar met al dat manoeuvreren met zoveel boten in die smalle stadshaven. Daar zijn ze in teleurgesteld..... Het klonk van te voren spannend dat op de juiste volgorde invaren van de haven, maar de samenwerking tussen organisator Willem op zijn boot 'buiten' en de havenmeester en Frans 'binnen' verliep vlekkeloos. Het goed doordachte voorwerk had als resultaat dat binnen korte tijd de haven vol lag met feestelijk Trintella's.

Veere had er zin in..... In het clubgebouw van de Jachtclub was niet alleen een aankomstborrel, maar voor ons ook een heuse Jazzband georganiseerd om ons een oorverdovend welkom te heten.

Voor wie de draad kwijt is; ik vervolg mijn verhaal nu met de zaterdag: De dag aan wal.

In de ochtend stond het Concours de Créativité op het programma wat een groot succes was...heb ik horen vertellen. Dit betrof een meer technisch programma onderdeel en blijkbaar is de ongeschreven rolverdeling tussen mannen en vrouwen behoorlijk traditioneel. (Hier gaat de komende jaren vast verandering in komen, zodat ik bijvoorbeeld bij een bijeenkomst over dieselmotoren en de brandstof daarvoor, niet meer de enige vrouwelijke toehoorder ben.)

Nu gaf het mij de gelegenheid tot een zeer plezierige kennismaking met mijn buurvrouw en hebben we een heel prettig gesprek gehad over onze andere gezamenlijk hobby: breien en alles wat met wol te maken heeft. Daar heb ik veel tips aan over gehouden over websites, goede adressen en leuke bijeenkomsten etc. Een nieuw fenomeen: Breiende Boots vrouwen????

Bij de Concourende mannen was het enthousiasme zo groot dat de tijd vergeten werd en voor de volgende activiteit bijna de boot werd gemist; Een vaartocht met een klassieke Hoogaars was met een Schokker, die een Hengst bleek te zijn. Maar wij zijn soepel.... Daar doen we niet moeilijk over.

Voor degenen die er niet genoeg van konden krijgen bestond de mogelijkheid om het roer over te

nemen of te helpen bij het bedienen van de zwaarden. Dit laatste is toch weer een nieuwe techniek waar je de slag van te pakken moet krijgen.

Na deze vaartocht hebben wij de voorgenomen stadswandeling geskipt en een korte rust genomen om ons voor te bereiden op het feestdiner van die avond. We waren stiekem toch wel benieuwd naar de uitslagen van de wedstrijden die na afloop van het diner bekend gemaakt zouden worden. De

animo voor deze bijzondere bijeenkomst, die in het licht stond van 50 jaar bestaan, was zo groot dat de Jachtclub Veere te klein bleek om iedereen te herbergen. Het bestuur heeft hierin een Salomonsoordeel geveld door te besluiten dat het hoofdbuffet in twee ploegen zou worden gehouden, met een gezamenlijk nagerecht.

Dit laatste samenzijn werd gebruikt om nog eens stil te staan bij de bijzondere geschiedenis van de vereniging. De familie van Hemeldonck gaf ons hierin een mooi inkijkje, wat zeker voor de leden van het eerste uur, ontroerende momenten van herkenning en herinnering opleverde. Hoe bijzonder dat een vereniging leden heeft die zo trouw en lang actief blijven deelnemen met de pater en mater familias van Hemeldonck als sprekend voorbeeld.

Heel stimulerend is ook iedere keer de aanwezigheid van Riekie Wever (ik mag geen mevrouw zeggen; die laat ze thuis). Het is me opgevallen hoe zij als beschermvrouw een soort gastvrouwrol vervult, waarbij ze de grootste moeite doet om iedereen te kennen en te verwelkomen.

Dat de vereniging, naast een 50 jarige, ook springlevend is bewijst de aanwezigheid van een aantal nieuwe, enthousiaste leden. Sommigen nog maar heel kort lid omdat de boot nog niet eerder klaar was. En wat een prachtexemplaren hadden ze ervan gemaakt. Extra leuk was het dat twee van

hen direct in de prijzen vielen; één in het Concours de Créativité, de andere werd met zijn bemanning eerste in zijn categorie in de zeilwedstrijd. De trots en het enthousiasme was heel groot en erg leuk om te zien. En mocht iemand de verdenking hebben dat er met de uitslagen van de wedstrijden gesjoemeld was ter aanmoediging van deze nieuwe deelnemers; de bemanning van het

start- en finishschip (Frans en Yvonne) heeft een indrukwekkende prestatie geleverd door een nauwkeurige weergave van alle start en finishtijden beschikbaar te hebben voor iedere geïnteresseerde. Alle lof!

Naast leden uit Duitsland en België, waren er ook een aantal 'echte overzeese leden': Shelley en John Brownslow uit de USA die op hun rondreis in Europa deze gelegenheid hebben aangegrepen om bij de voorjaarsbijeenkomst te zijn en Giles Davis uit UK die zelfs mét zijn Sunbeam of Birdham (Trintella IV) boot aanwezig waren.

Vooraf vroeg ik me af hoe het zou zijn, maar de drie volle dagen intensief met elkaar optrekken heeft me geen moment verveeld. Integendeel, ik vond het drie fantastische dagen. Dank aan de organisatoren: Ineke en Piet, Willem en Trees.

En om op onze vraag van drie jaar geleden terug te komen; zowel de boot als de vereniging blijken geen kat in de zak, maar een schat in de zak.

Els van der Vegte-Baars